

1) Spørgsmål til paragraf 2 stykke 2: Hvordan sikrer man at forskningsvirksomheder ikke benytter forskningsprojekter som markedsføringsplatform for ny medicin, hvor man via adgang til specifikke og relevante diagnoser får adgang til alle potentielle kunder i Danmark med henblik på direkte og målrettet påvirkning. Men andre ord, hvordan vil man forhindre direkte markedsføring forklædt som forskning?

2) Spørgsmål til paragraf 2 stykke 2: Når forskerbeskyttelsen ophæves, har ingen borger i Danmark mulighed for at forhindre at svært personlige diagnoser videregives eller sælges personificerbart til forskningsvirksomheder. Konsekvensen er at forskningsvirksomheder, dvs. medicinalindustrien, kan kigge med om man har et skadeligt alkoholforbrug, klamydia, rejsningsbesvær eller depression. Hvordan er dette i overensstemmelse med retten til at kunne tale fortroligt med sin læge og hvordan er det i overensstemmelse med retten til privatlivets fred?

3) Spørgsmål til paragraf 2 stykke 2: Hvem tilhører eller ejer patientens personlige helbredsoplysninger. Patienten eller staten?

4) Spørgsmål til paragraf 2 stykke 2: Hvordan er retten til privatliv og sikring af personfølsomme oplysninger beskyttet hvis forskningsvirksomheder fremover kan købe enhver detalje fra de registre lægerne leverer patienternes oplysninger til og herefter kan opsøge patienten personligt på privatadressen?

5) Spørgsmål til paragraf 2 stykke 2: I lægeløftet aflægges der ed på, at lægen ikke ubeføjet må åbenbare, hvad han i sin egenskab af læge har erfaret. I almen praksis tilbydes patienten i øjeblikket ikke ret til et informeret samtykke i forhold til hvem de ønsker at dele deres personlige helbredsoplysninger med. Lægen er ifølge sundhedsloven forpligtet til at levere diagnoser, indikatorer, medicin, laboratoriesvar og ydelseskoder. Ved ophævelse af forskerbeskyttelse kan forskningsvirksomheder nu fuldt lovligt købe disse oplysninger og kontakte patienten direkte på baggrund af dette. Hvordan vil folketinget forklare at lægens tavshedspligt er overholdt i det øjeblik at en patient gør det klart at denne ikke ønsker sine personlige helbredsoplysninger skal videreformidles til 2. part?

6) Spørgsmål til paragraf 2 stykke 2: I begrundelsen for forslag om ophævelse af forskerbeskyttelse lyder det, at formålet er at sikre repræsentativ forskning. Deltagelse i samfundsrelevant forskning er efter regeringens opfattelse en del af det, der hører med til at være en samfundsengageret borger. I Helsinkideklarationen vedtaget af Verdenslægeforsamlingen hedder det i introduktionen stk. 5: I medicinsk forskning med mennesket som forsøgsperson skal hensynet til forsøgspersonens velbefindende veje tungere end videnskabens og samfundets interesser. I stk. 10 hedder det at det er lægens opgave at beskytte den menneskelige forsøgspersons liv, helbred, privatliv og værdighed. Hvilken lov eller princip mener folketinget lægen skal følge, hvis en patient gør det klart for lægen, at denne føler sin værdighed udsat eller sit privatliv udstillet, hvis lægen ikke beskytter patientens personfølsomme oplysninger, inden de deles med 2. part?

7) Spørgsmål til paragraf 2 stykke 2: I begrundelsen for forslag om ophævelse af forskerbeskyttelse lyder det: Reglen om muligheden for at få indsat en markering af forskerbeskyttelse er efter regeringens opfattelse et udtryk for forældet og bureaukratisk tankegang: Tavshedspligten er et gammelt princip. Kan folketinget gøre rede for om man ligeledes finder tavshedspligten for et forældet og bureaukratisk princip?

8) Spørgsmål til paragraf 2 stykke 2: I begrundelsen for forslag om ophævelse af forskerbeskyttelse lyder det: Forskerbeskyttelsen ønsket ophævet for at sikre repræsentativ forskning. Forskningsvirksomheder har allerede adgang til patienternes oplysninger uidentificerbart og det er således muligt at lave registerforskning uden at identificere personerne, der leverer oplysningerne. Hvori består den sikring af repræsentativ forskning, som ikke allerede kan opnås på ikke identificerbare data?

9) Spørgsmål til paragraf 2 stykke 2: I Helsinkideklarationen hedder det at når der skal indhentes et informeret samtykke fra en patient til deltagelse i et forskningsprojekt præciseres det at dette samtykke skal indhentes af en læge, som ikke deltager i undersøgelsen, og som er fuldstændig uafhængig og uvildig. Hvordan sikre man uvildighed og uafhængighed hvis det tillades at patienterne kontaktes direkte af den forskningsinteresserede virksomhed?